

3.2. VIOLÈNCIA DIGITAL

1.- Introducció:

La societat en la que vivim es veu immersa en un desenvolupament tecnològic que ha transformat exponencialment la forma de comunicar-se entre les persones.

La globalització i les noves tecnologies han canviat la interacció i les formes de relacionar-se, així com la manera en que les persones contacten, s'informen i estableixen vincles socials.

En definitiva, internet, els xats, les xarxes socials, els mitjans digitals en general, proporcionen importants eines pel contacte i relacions humanes, però també suposen riscos. Aquestes noves tecnologies també han donat lloc a noves formes d'agressió com la violència digital.

2.- La violència digital:

La violència digital, també coneguda com violència en línia o ciberviolència, es refereix a l'ús de la tecnologia i els mitjans digitals per perpetrar actes de violència, agressió o assetjament envers una persona. A diferència del ciberassetjament, la violència digital no es limita a un context d'intimidació repetitiva, sinó que contempla un ampli ventall de comportaments agressius i perjudicials en línia.

La violència digital pot manifestar-se de diverses formes, com l'assetjament en les xarxes socials, la difusió del contingut violent o denigrant, l'enviament d'amenaques o missatges d'odi, la suplantació d'identitat en línia, la divulgació no consensuada d'imatges íntimes (conegut també com a pornovengança) i la incitació a l'odi o la violència a través de plataformes digitals.

Aquests actes de violència poden tenir un impacte significatiu en les víctimes, causant un perjudici emocional, psicològic i social. La violència digital pot menyscar la privacitat, la dignitat i la reputació de les persones, generant por, ansietat, depressió i altres efectes perjudicials per al seu benestar.

Des d'aquest punt de vista, és important abordar la violència digital de manera integral i, per tant, això significa conscienciar i educar sobre el respecte en línia, fomentar la responsabilitat digital, enfortir les lleis i regular la protecció de les víctimes, així com prendre fermes mesures contra els perpetradors de la violència digital. A més a més, resulta fonamental brindar suport i recursos a les persones afectades per la violència digital i promoure entorns en línia segurs i respectuosos, on prevalgui la tolerància i la convivència pacífica. La col·laboració entre els Governos, organitzacions,

plataformes en línia i, la societat en general, esdevé crucial per prevenir i abordar la violència digital de manera efectiva.

3.- La violència de gènere digital:

Hi ha un tipus de violència específic al que m'agradaria dedicar-li unes paraules, la violència de gènere digital.

Què és la violència de gènere digital? És tot aquell acte de violència per raó de gènere contra la dona comès amb l'assistència, en part o en la seva totalitat, de l'ús de les tecnologies de la informació i les comunicacions (d'ara endavant TIC), o agreujat per aquestes, com els telèfons mòbils i telèfons intel·ligents, internet, plataformes de mitjans socials o correu electrònic, dirigida contra una dona pel fet de ser dona o perquè l'afecta de forma desproporcionada.¹⁴

Tanmateix, cal dir que el Conveni d'Istanbul, vigent a Andorra des de l'1 d'agost de 2014 i norma de referència en matèria de violència de gènere des de la seva aprovació, no conté una al·lusió explícita a la dimensió digital de la violència contra les dones, el que resulta raonable tenint en compte el moment d'elaboració del mateix. Tot i així, inclou totes les formes de violència contra les dones en el moment en que determina el seu àmbit d'aplicació (article 2). En aquest sentit, la violència digital quedaria englobada dins d'aquest precepte. Així mateix, els seus articles 33, 34 i 40 són aplicables al context digital, ja que, contemplen accions com l'assetjament o l'assetjament sexual, que es reconeixen com a classes de violència psicològica i que s'utilitzen com elements d'exemplificació per delimitar els contorns de la ciberviolència. Igualment, el Conveni esmentat anima tant al sector privat com al sector de les TIC i dels mitjans de comunicació a participar en la elaboració i aplicació de polítiques integradores i a establir directrius per a prevenir la violència contra la dona, reforçant el respecte de la seva dignitat. També insta a promoure les capacitats dels menors, progenitors i educadors per fer front a un entorn tecnològic segur (article 17).

Per tant, la violència de gènere digital no es tracta d'un fenomen nou, ja que, deriva d'un context de discriminació per motius de gènere, normes culturals profundament arrelades i una violència sistèmica contra la dona en tots els àmbits de la seva vida. La violència en línia i facilitada per la tecnologia constitueix una violació dels drets humans de les dones. Així mateix, forma part d'un continu de formes múltiples interrelacionades i recurrents de violència contra les dones que ara integren el món en línia i fora de línia.

¹⁴ informe de la relatora especial sobre la violència contra la mujer, sus causas y consecuencias acerca de la violencia en línea contra las mujeres y las niñas desde la perspectiva de los derechos humanos, 2018. Disponible en: <https://undocs.org/home/mobile?finalsymbol=a%2fhr%2f38%2f47&language=e&devicetype=desktop&langrequested=false>

Finalment, val a dir que és un fenomen dinàmic, que abasta un ampli ventall d'actes abusius que són facilitats o redissenyats per les TIC i la Intel·ligència Artificial (d'ara endavant IA) i seguirà evolucionant a mesura que es desenvolupin i emprin noves formes de cometre abusos.

4.- Classes de violència digital:

A aquestes alçades, hem sentit a parlar de diverses classes de violència digital i, sense que sigui una relació limitativa, podem exposar les següents:¹⁵

- **Sexting:** intercanvi de missatges o matèria online amb contingut sexual. El *sexting* en sí mateix no és una forma de violència i molts adolescents han incorporat aquesta pràctica en la seva forma de relacionar-se. El problema és que en molts casos no són conscients de que el *sexting* és una conducta que comporta alts riscos, de fet, en el moment en que el missatge s'envia, s'escapa totalment del control de l'usuari. El perill rau justament en que el contingut pot ser compartit amb altres persones sense que la persona tingui consciència del que succeeix amb el seu material audiovisual. Per tant, el *sexting* sense consentiment és una forma de violència, ja que, la víctima no dona el seu consentiment per a la seva difusió.

- **Sextorsió:** prové de la contracció de les paraules sexe i extorsió. Succeeix quan una persona empra el xantatge a un menor, adolescent o adult amb l'amenaça de publicar contingut audiovisual o informació personal de caràcter sexual que l'incumbeix.

- **Ciberassetjament o ciberbullying:** assetjament que consisteix en comportaments repetitius, fustigament, intimidació i exclusió social envers una víctima, a través de missatges, imatges o vídeos, que pretenen perjudicar, insultar, humiliar o difamar.

- **Happy slapping:** consisteix en la gravació d'una agressió física, verbal o sexual cap a una persona que posteriorment es difon mitjançant les TIC. L'agressió pot ser publicada en una pàgina web, xarxa social, una conversació a través del telèfon mòbil (*whatsapp*, *Messenger*, etc.).

- **Dead naming doxing:** acte de revelar intencional i públicament informació personal sobre un individu o organització, generalment, a través d'internet.

¹⁵ <https://www.savethechildren.es/actualidad/violencia-viral-9-tipos-violencia-online>

- **Grooming:** assetjament i abús sexual online. Normalment, una persona adulta contacta amb un infant o adolescent a través d'internet, guanyant-se poc a poc la seva confiança amb el propòsit d'aconseguir la seva participació i/o involucrar-lo en una activitat sexual. Malauradament, acostuma a patir-se a partir dels 15 anys, però aquesta xifra cada vegada s'ha vist més escurçada, arribant a infants a partir dels 10 anys d'edat.

- **Flaming:** consisteix en agredir verbalment a algú per internet. Implica l'ús d'insults, expressió d'intolerància i qualsevol forma d'hostilitat verbal dirigida a una persona en particular.

- **Trolling:** són comportaments en línia, habitualment anònims, que tenen com objectiu incomodar, agredir verbalment, provocar o causar un perjudici mitjançant missatges a través de les xarxes socials, blogs o fòrums, amb la intenció de perjudicar la reputació d'algú o difondre informació enganyosa.

- **Doxing:** consisteix en reunir i difondre dades personals d'algú o d'un grup sense autorització, amb la intenció de perjudicar la seva reputació pública i personal.

- **Deepfake:** imatges i vídeos generats per IA i altres.

5.- Riscos:

Quan fem al·lusió als riscos que comporta el món digital el cap sempre ens porta a un món efímer, però en realitat, malgrat tot va massa ràpid, els danys poden ser perpetus i irreversibles.

Partim de la base de que 4 de cada 10 adolescents es connecten a les xarxes socials per no sentir-se sols, per sentir-se part d'algun grup, projecte, per cercar l'aprovació.

En moltes ocasions, les xarxes socials proporcionen alegria, tranquil·litat, plaer, diversió, suport, comprensió, energia, eufòria, però també, inseguretat, soledat, exclusió o discriminació. Sovint, els adolescents interpreten que les xarxes socials ajuden a ser una persona popular, a facilitar ser acceptat per un col·lectiu determinat de persones, a integrar-se en una comunitat i a poder mostrar-se com és cadascú lliurement, però també existeixen nombrosos riscos que són invisibles, gairebé imperceptibles, en la majoria dels casos i, sobretot, pel que respecta a infants i adolescents. Ens referim als riscos de rebre missatges de contingut eròtic o sexual, pressió per enviar fotografies o vídeos d'aquest contingut, rebre xantatge per publicar-los, difondre o reenviar aquestes fotografies o vídeos de contingut sexual.

També existeix un altre factor que s'oblida, però que cada vegada està més present i és que aflora una acceptació extensa i massiva de desconeguts a les xarxes socials, el que propicia el contacte amb desconeguts a través d'internet, xats, xarxes socials, mitjançant un llenguatge planer, lliure de riscos i proper, ple de trampes digitals, amb promeses de beneficis econòmics, entre altres, a través dels quals s'efectuen propostes per tal d'entaular inicialment una simple relació d'amistat per a arribar i/o aconseguir la realització d'actes i/o comportaments de caràcter sexual i/o altres, independentment de l'edat.¹⁶

En aquest sentit, cal afegir també que el discurs d'odi en les xarxes socials es tradueix en la manifestació d'un problema social i estructural més profund. A tall d'exemple, *Tik Tok* no considera inapropiat el contingut relatiu a missatges d'odi, per consegüent, aquests no s'eliminen i propicien manifestació continua dels mateixos.

En altres ocasions, ens trobem en que gran part de la pròpia comunitat no es qüestiona el comportament dels que dirigeixen aquesta violència, no s'enfronten, no denuncien i ho normalitzen o ho eviten, passant dita actuació desapercebuda.

Igualment, cal incidir en el fet que hores d'ara, entre menors, adolescents i adults hi ha un desconeixement important de l'existència del *dark web*, el que implica un desconeixement de les conseqüències i del perill que pot suposar l'enviament d'una simple imatge a algú.

Aquests actes condueixen a una vulneració massiva del dret de protecció de dades o privacitat i intimitat, honor i pròpia imatge, dignitat i igualtat de les persones.

Igualment, també hem de tenir en compte que l'assetjament sovint té lloc en un context de relacions abusives i també en les relacions que sorgeixen a través de les xarxes socials, el que en moltes ocasions, genera un aïllament social en les persones.

Tot plegat, comporta que les víctimes d'aquesta violència digital no denunciïn perquè no ho reconeixen com a violència i, alhora, minimitzen la situació i l'impacte. També, perquè quan es dona veu a les víctimes se les ignora o no se les creu.

Aquest tipus de violència comporta unes conseqüències molt greus que no poden passar desapercebudes: ansietat, trastorns d'estrès, depressió, traumes, atacs de pànic, pèrdua d'autoestima, impotència, humiliació, vergonya, manca de confiança, por a les represàlies, relacions de dependència, entre moltes altres i sobre les quals s'ha de poder reaccionar.

En aquest context i, amb l'ús globalitzat de la xarxa, el paper dels professionals de l'administració pública, representants polítics, jutges, magistrats, fiscals, advocats, cossos especials de seguretat, protecció i acollida de menors, serveis socials,

¹⁶ <https://www.unicef.es/educa/biblioteca/videos-educativos-riesgos-redes-sociales>

sanitaris, docents, entitats del tercer sector, immobiliàries i, en general, la societat, prenen un paper molt important en la detecció d'aquest tipus de violències.

En efecte, hi ha indicadors de risc diversos que els professionals de cada sector poden tenir en compte: salut física, mental, sexual i reproductiva; conductuals; vulnerabilitat socioeconòmica; indicadors circumstancials; dependència d'altres persones; comprensió de la victimització, etc.

En definitiva, el món digital suposa avantatges en molts aspectes i àmbits de la vida diària però també comporta riscos que cal afrontar amb perspectiva i vetllar perquè aquesta violència digital no afecti ni vulneri els drets dels menors, adolescents, gent gran i persones amb discapacitat. La protecció d'aquests en l'entorn digital esdevé urgent i necessari per una comunitat lliure, en un estat de dret, social i democràtic.

Per les raons més amunt exposades, convé autoprotegir-se, cercar la privacitat en les xarxes socials, no compartir contingut sensible i denunciar qualsevol tipus de violència en línia; cal promoure programes i campanyes de sensibilització i informació per prevenir la violència digital i amb perspectiva de gènere per conscienciar dels riscos de les TIC; cal exigir responsabilitat a les plataformes digitals que promouen aquests tipus de violències; cal treballar en l'elaboració d'un marc jurídic que ofereixi seguretat jurídica en relació al contingut d'imatges o vídeos en línia; cal regular la IA; cal proposar la creació de lleis que permetin esborrar el contingut digital publicat sense el consentiment (empremta digital) i regular la reparació de les víctimes afectades a través d'una cooperació multilateral i convé construir una comunitat i cultura de respecte en els espais digitals.

Malgrat el Principat d'Andorra compta amb un ampli marc normatiu que contempla i regula la matèria en qüestió i protegeix aquests drets, encara queda molt treball a fer per tal de protegir de manera efectiva els drets de la infància, de les dones, del col·lectiu LGTBIQ+, de la gent gran i de les persones amb discapacitat en l'entorn digital.

A títol enunciatiu i no limitatiu, cal tenir present, a banda dels convenis internacionals ratificats per Andorra:

- La Llei 1/2015, del 15 de gener, per l'erradicació de la violència de gènere i de la violència domèstica.
- La Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal: art. 114 bis: violència de gènere; art. 146: agressió qualificada si difusió per mitjà de la tecnologia; art. 155: utilització de menors i persones amb discapacitat per a la pornografia; art. 157): difusió de pornografia en relació amb menors d'edat o amb una persona amb discapacitat; art. 157 ter: ús de mitjans de comunicació

social, Internet o altres tecnologies de la informació i la comunicació; art. 172, 173 i 174: calúmnia, difamació i injúria; art. 175: concepte de publicitat; art. 182: descobriment de secrets; art. 183: escoltes il·legals i conductes afins; art. 184: obtenció o ús il·lícit de dades personals automatitzades; art. 185: qualificació per la revelació; art. 186: dades especialment protegides; art. 187: qualificació per organització; art. 188: delictes de revelació; art. 338: discriminació.

- La Llei 30/2014, del 27 de novembre, qualificada de protecció civil als drets a la intimitat, a l'honor i a la pròpia imatge.

- La Llei 29/2021, del 28 d'octubre, qualificada de protecció de dades personals.

- La Llei 14/2019, de 15 de febrer, qualificada dels drets dels infants i els adolescents.

6.- Conclusions:

El creixent abast d'Internet, la ràpida difusió de les tecnologies de la comunicació mòbil i l'ús de les xarxes socials, han comportat el sorgiment de la violència digital i de gènere digital contra les dones, els infants, adolescents, gent gran, col·lectiu LGTBIQ+ i persones amb discapacitat com un problema mundial.

La digitalització ha transformat les nostres formes de comunicar-nos. Les xarxes socials, els xats i les plataformes digitals ofereixen nombroses oportunitats, però no podem oblidar que són models de negoci corporatius i no de societat, que comporten riscos i es poden convertir en espais insegurs on la violència s'amplifica i es perpetua.

Existeix una gran preocupació pels riscos que Internet representa en la salut física i mental dels menors, ja que, el 25% mostra un ús problemàtic dels telèfons intel·ligents. Per ajudar als progenitors a gestionar la presència digital dels fills i garantir que la seva activitat en línia sigui idònia per la seva edat, faig una crida perquè es proposi una edat mínima per limitar l'accés a xarxes socials, plataformes d'intercanvi de vídeos i IA. Alhora, els sistemes per limitar aquest accés, han d'oferir una aplicació de verificació de l'edat, han de ser fiables i han de protegir la privacitat dels menors. Igualment, aquests sistemes no poden eximir de responsabilitat a les plataformes de garantir que els seus productes siguin segurs i adequats per les diferents franges d'edat.

A nivell mundial, val a dir que Austràlia es va convertir en el primer país del món en posar un límit d'edat a l'accés a les plataformes més populars dels nostres temps.¹⁷

¹⁷ <https://www.france24.com/es/minuto-a-minuto/20251209-australia-proh%C3%ADbe-por-primera-vez-en-el-mundo-las-redes-sociales-a-menores-de-16-a%C3%B1os>

Així, a partir del 10 de desembre de 2025, Austràlia prohibia que els menors de 16 anys poguessin crear comptes en les plataformes de xarxes socials (*Tik Tok*, *Instagram*, *X* o *Facebook*, entre altres) i les ja existents serien desactivades o eliminades. Dita mesura té com objectiu reduir les pressions i riscos als quals els infants i adolescents puguin estar exposats en les aplicacions. Així mateix, Austràlia considera que aquests riscos deriven del disseny que incita als menors a passar més temps enfront de les pantalles, a la vegada que els ofereixen contingut que pot ser perjudicial per la seva salut i benestar.

Pel que respecta a països més propers al Principat d'Andorra, cal dir que Espanya va aprovar la Llei de protecció de menors en entorns digitals.¹⁸ França va ser pionera prohibint l'ús dels mòbils en les escoles primàries i secundàries l'any 2018 i recentment, ha implementat una edat mínima de 15 anys per l'accés a xarxes socials sense necessitat d'autorització parental. A més a més, va aprovar una Llei que obliga als fabricants de dispositius electrònics a incloure controls parentals preinstal·lats i permet als jutges restringir l'accés a internet a menors que hagin comès delictes cibernètics. A Alemanya, la Llei de protecció de menors en mitjans de la comunicació exigeix que totes les plataformes amb contingut per adults implementin sistemes de verificació d'edat. A més a més, les grans tecnològiques estan obligades a eliminar el contingut perjudicial per a menors de forma immediata, cas contrari, existeixen sancions greus. L'Online Safety Act britànic, aprovat al 2023, és una de les legislacions més avançades en seguretat digital infantil. Imposa sancions a les plataformes digitals que no protegeixin adequadament als menors de contingut perjudicial, com l'assetjament en línia o l'accés a material explícit. El Regne Unit va prohibir l'ús de telèfons mòbils en les escoles per evitar la distracció i addicció a les pantalles. Dinamarca també va aprovar una Llei que prohibeix l'ús de xarxes socials a menors de 15 anys.

És important destacar que el Consello de Xunta de la comunitat de Galícia va aprovar iniciar els tràmits d'una normativa que cerca combatre el ciberassetjament o la violència sexual i preveu comptar amb un servei d'esborrat de l'empremta digital i realitzar intervencions centrades en addiccions a la tecnologia. Es tracta d'una Llei pionera que pretén regular un servei per esborrar material emprat per la violència digital. L'avantprojecte es sotmetrà a consulta pública prèvia i el seu objectiu es afavorir la restauració de la reputació digital.¹⁹

A nivell europeu, el Parlament demana prohibir les pràctiques addictives més perjudicials; prohibir els llocs web que no compleixin les normes de la Unió Europea; mesures contra les tecnologies persuasives, per exemple, els anuncis personalitzats, el marketing d'influencers, el disseny addictiu i les *interfaces* enganyoses en el marc de la futura norma d'equitat digital; prohibir els sistemes de recomanació basats en la

¹⁸ <https://www.mjusticia.gob.es/es/institucional/gabinete-comunicacion/noticias-ministerio/100925-tramitacion-lo-proteccion-menores-entornos>

¹⁹ https://www.lavozdeg Galicia.es/noticia/sociedad/2025/09/16/acoso-digital-sera-borrado-galicia/0003_202509G16P23991.htm

elaboració de perfils i en la interacció de menors; aplicar les normes del Reglament de Serveis Digitals a les plataformes de vídeo en línia i prohibir les caixes de recompenses i altres funcions de joc aleatòries; protegir els menors de la explotació comercial, prohibint que les plataformes ofereixin incentius financers als “*kidfluencers*” (infants que són *influencers*) i, finalment, mesures urgents per abordar els reptes ètics i jurídics que plantegen les eines generatives d’IA, com les ultra falsificacions, els xatbots de companyia, els agents d’IA i les aplicacions de despullament basades en IA (creació d’imatges manipulades sense consentiment).²⁰

La inquietud principal són les tecnologies de *deepfake* que imiten la veu, el rostre, el cos o les accions d’una persona. Les dones es converteixen en l’objectiu principal dels continguts creats amb *deepfake*, en particular, el “despullament” del cos i la creació d’imatges de persones despulades sense el seu consentiment.²¹ Per aquesta raó, cal posar èmfasi en prendre mesures sobre la IA generativa com les aplicacions d’ultra falsificació i despullaments i regular aquesta matèria amb perspectiva de gènere.²²

Des d’aquesta òptica, convé dir que 1 de cada 3 dones han patit algun tipus de violència digital i el 90% dels casos de difusió no consentida d’imatges íntimes te com a víctimes les dones joves. En consonància, aquests tipus d’atacs poden tenir greus conseqüències per les víctimes. La violència de gènere digital s’ha convertit en un fenomen reflex de les desigualtats estructurals i de la violència tradicional ja existent en la societat.²³

En aquest sentit, és important remarcar que el mes d’abril de 2024, el Parlament Europeu va adoptar les primeres normes de la Unió Europea per combatre la violència contra les dones. Aquesta legislació també te com objectiu reduir la ciberdelinqüència. La nova Llei de Serveis Digitals imposa a les grans plataformes digitals que operen en la Unió Europea la obligació d’eliminar el contingut il·legal dels seus llocs web. La Directiva de la Unió Europea tipifica quatre formes de violència de gènere digital i obliga als estats membres a incorporar-les en els seus Codis penals. Aquestes són: 1) ciberassetjament, 2) ciberaguait, 3) discurs i incitació a l’odi misogin en internet i 4) abús no consentit basat en una imatge (inclosa la pornovenjança i *deepfakes* sexuals).²⁴ Aquest fet hauria de servir per ajudar a eliminar imatges íntimes o manipulades que es difonen per internet sense el consentiment de les persones. La Llei de la IA cerca mitigar els riscos relacionats amb les tecnologies *deepfake*.²⁵

²⁰ <https://www.europarl.europa.eu/news/es/press-room/20251120IPR31496/el-parlamento-propone-limitar-el-acceso-a-redes-sociales-a-los-menores-de-16>

²¹ <https://www.marca.com/ciclismo/2025/08/12/cecilia-sopena-ciclista-viral-activa-derecho-olvido-exige-borrar-pasado-digital.html>

²² <https://elpais.com/opinion/2025-11-08/proteger-contras-las-manipulaciones-con-ia.html>

²³ <https://www.lavanguardia.com/sociedad/20251111/11252481/tres-adolescentes-sufre-violencia-digital-pareja-agenciaslv20251111.html>

²⁴ <https://www.lavanguardia.com/vida/20250616/10726055/eleonora-esposito-violencia-misogina-digital-illegal-europa.html>

²⁵ <https://www.uoc.edu/es/news/2023/265-deepfakes-pornograficos-cuando-IA-desnuda-tu-intimidad-vulnera-tus-derechos>

Ara bé, tot i existir aquests avenços i modificacions legislatives per part de molts estats, existeixen plataformes que prioritzen pagar les sancions que se les imposa a eliminar el contingut il·lícit, argumentant entre altres, que la propietat del contingut ja no és de la persona en qüestió sinó de la plataforma. En aquest sentit, resulta necessari la creació d'una normativa digital al respecte i una aplicació estricta amb sancions per les plataformes incomplidores de la promoció i/o creació d'aquests tipus de continguts.

També ens trobem amb obstacles en l'àmbit de les jurisdiccions, ja que, les grans plataformes digitals poden tenir la seu principal en un estat i operar des d'un altres, per tant, dificulta l'aplicació de les lleis nacionals que s'hagin pogut crear per regular i sancionar aquests fets, tenint que recórrer, en molts casos, a la cooperació i altres mitjans o recursos, provocant processos llargs i costosos, que perjudiquen a la víctima i vulneren el seu dret a l'oblit o esborrat de l'empremta digital o indemnització pertinent.

Així mateix, si bé no podem obviar la balança de ponderació de drets com la intimitat, l'honor, la pròpia imatge, la llibertat d'expressió i la llibertat d'informació, tampoc podem deixar de banda a les víctimes. Hem d'oferir una resposta integral, protegir a les víctimes, els drets humans i lluitar per un espai tecnològic i digital segur.

Per tot l'exposat i, per tot l'impacte que la violència digital i de gènere digital té en els drets i llibertats fonamentals de les persones, en la seva dignitat i en les seves vides, cal proposar la creació d'un marc legal sòlid per combatre-la, impulsar la prevenció des de tots els sectors de la societat, avaluar l'efecte que el desenvolupament de la societat de la informació i del coneixement i la generalització en l'ús de les noves tecnologies ha tingut en la violència de gènere. En aquest sentit, per tal de garantir la reparació i recuperació de les víctimes resulta necessària la creació d'una Llei d'esborrat de l'empremta digital i una altra Llei que limiti l'accés dels menors d'edat a les xarxes socials a fi de protegir el seu benestar i la seva salut física i mental.

Finalment, cal tenir en compte que el coneixement és una eina poderosa per a la construcció d'una societat lliure de qualsevol forma de violència contra la infància, les dones, col·lectiu LGTBIQ+, la gent gran i les persones amb discapacitat i, per consegüent, cal treballar conjuntament, conscienciant i informant des dels més petits fins als més grans dels vertaders riscos de les TIC i prevenir-los de la violència digital i de gènere digital.

Roser Mazón Velasco
Fiscal adjunta